

Hont András és a "Marianna-árok"

2019 január 09. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

M?veletlen fajankók!

Van úgy, hogy az ember kivár. Olyan is el?fordul, hogy eltemeti a múltat. Ha azonban Hont András újságíróval és Gábor György filozófussal kell hadakoznia, mert nevezettek belekóstolgatnak, akkor az okos ember csak legyint, továbblép, mert rövid az élet, hogy nevezettekkel bármir?l is hosszan diskuráljunk. Csakhogy. Az a fránya csakhogy.

Egy Parti-Nagy Lajosról szóló cikkem után nekem esett Facebookon a Gábor György Fan Club, elmondtak ott mindenféle bunkó parasztnak, senkinek, hiszen kétségbe mertem vonni a Körúton belüli világ felkent sztárjának költ?i kvalitásait. Ami rendben is van, szerintem olcsó és hatásvadász Parti-Nagy politizáló lírája, ?k meg eléleznek a gyönyört?l. Mondom, ezzel nincs baj. Még azzal sincs, hogy ez a szegény, könyvtárszagú Gábor György, akit az els? tavaszi szell? alighanem odavág a házfalhoz, onnan meg lecsorog, mint a vörösl? fájdalom, szintúgy kérd?re vont engem. Hogy miként érvel a jeles gondolkodó, azt most hagyjuk, tényleg nem éri meg a billenty?kopogást, legyen elég annyi, hogy Arisztotelész Poétikáját idézi, hogy az irodalom végcélja mégsem a szépség felmutatása, ahogyan én egy fél mondattal kitértem rá, hanem... és itt most tényleg fejezzük be. Gábor összehord hetet-havat, de ismétlem, semmi gond, ez a dolga, ebb?l él, fossa a szót, mások meg restelkedve olvasgatják lelki életének különös lenyomatait.

Ami azonban elgondolkodtatott, az ezeknek a módszertana. Hogy nem az állításaimmal, nem a véleményemmel vitatkoznak, hanem szavakra, odavetett jelz?kre, félmondatokra vadásznak. Aztán amikor valamit félremagyarázhatónak ítélnék, lecsapnak rá, mint szatócsgyerek a vev?re, beljebb tessékelik lelkük kisboltjába és kamatot szabnak ki rá. Gábor és Hont dekára ugyanezt teszi.

És most ünnepélyesen áttérek Hont Andrára, akivel úgy két hónapja akadt egy kis virtuális üzengetésünk. Ennek tárgya, leírása jól rokonítható a Gábor-estet f? tanulságaival: ? sem válaszolt érdemben semmire, amit Mácsai Pálról írott cikkemben felvettem, helyette talált egy hibát, azt üvöltve ég felé mutatta, odahívta falkatársait, és hetekig vonítottak a sárga, álmos Holdra.

Elkövettem ugyanis azt a hibát, hogy összetévesztettem Pet?fi Sándor két költeményét, valahogy egy verssé állt össze az emlékezetemben. Na, bumm, van ilyen. Csak az nem hibázik, aki nem dolgozik. Hont felfedezése valószínűs lavinát indított el ellenem, írt vagy száz hontista, hazudtak, gúnyolódtak, üzengettek. Hogy én vagyok a Kurca-parti bunkó paraszt (utalván ezzel szül?városomra), hogy én genetikailag selejt vagyok (hmmm...), és a többi, a szokásos, a családomat, a származásomat, a személyemet érint? aljas fenyegetésekr?l nem is beszélve. Hont Facebook-csoportján is tartott egy darabig a folkdélután, az önszeretet egyre aggasztóbb jeleit mutató bandagazda írt vagy három bejegyzést szerény személyemr?l, újra és újra felhánytorgatva apró tévedésemet.

Nos, eddig ez magánügy. Mostantól viszont közügy lesz, el?re szólok.

Hont Andriská ugyanis messze nem tökéletes. Önképének egyik legaggasztóbb tünete, hogy csalhatatlannak, tévedhetetlennek hiszi magát – aki mások tévesztéseinek rugózik az érdemi mondanivaló helyett, nem is lehet másmilyen. Csakhogy Hont András – történetesen az egyik engem ekéz? bejegyzésében – elkövetett egy nem is jelentéktelen hibát. „Marianna-árok” – írta a Mariana-árok helyett, tanújelét adva ezzel m?veletlenségének, tufaságának, tájékozatlanságának.

„Marianna-árok” – ha ez nem vágykép, ha nem egy létező Marianna árkát éneked meg, trubadúr barátom, akkor bizony, elég kínos.

Mert igen – a „Marianna-árok” csak látszólag lényegtelen. Akár az el nem különített Pet?fi-versek. Valójában azonban leleplezése mindannak, amit ezek, Hont, Gábor meg a többiek elkövetnek mások ellen. Hont ugyanis nem verte a mellét, hogy mekkora tajt parasztság „Marianna-árkot” írni, és hogy az ilyesmi nem egyszer? tévesztés, hanem tudatlanság a javából, nem, nem. Amikor az egyik barátja figyelmeztette, serényen megköszönte, kijavította és továbblépett, mintha mi sem történt volna.

Hát, Hont, ez vagy te. Fellázítod a Facebook népét egy mellékes ostobaság miatt, hogy addig se kelljen a lényeggel, a Mácsai Pálról írott cikkem igazságaival foglalkozni. Aztán az els? alkalommal megbotlasz, mit megbotlasz, pofára esel. „Marianna-árok”... Röhej. És az ember röhögne is teljes szívvel rajtatok, ha egyúttal nem undorodna mélységesen a módszereitek?l. A kett?s mércétekt?l, ahogyan mások hibáit felhánytorgatjátok, a sajátjaitokon pedig tovább lendültök.

Hogy miért most, két hónap múltán mesélem el mindezt? Mert én szerettem volna továbblépni azon, hogy Hont m?veletlen, elég, ha én tudom, hogy egy földrajzi nevet nem tud jól leírni. Úriember voltam. Aztán jött Gábor, hozzá bőfőgött valamit Hont is, újra b?g a csordavokál. Picit t?n?dtem, és arra jutottam, közügy annak felmutatása, hogy micsoda kétszín? senkiháziak vagytok. Hogy miközben m?velt embereknek álcázzátok magatokat, hézagos és felszínes a tudásotok. Hogy az olvasottságotok, helyesírástok messze nem tökéletes. Hogy a köreitekben kötelez?en villogtatott jól értesültség fényévnyi távolságra van a valódi m?veltségt?!

Mostantól pedig mi is vadászunk a ti hibáitokra. Még "Marianna árkában" is megemlegetitek, hogy nem tartottátok be az elemi játékszabályokat, m?veletlen fajankók!

Szentesi Zöldi László - www.888.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló